

Karen Margrethe Bach Madsen

Sygehjælper

Medlem af kommunalbestyrelsen 2002 – 07

Født den 18. marts 1945

Uddannet damefrisør og sygehjælper

Jeg er født på et lille husmandssted i Søttrup og vokset op hos min faster og onkel.

Min onkel var meget politisk aktiv som medlem af skolekommissionen og sognerådet. Borgmester Nielsen-Man kom ofte i vort hjem, såvel til fest som til drøftelse af politik og for at lægge slagplaner for valgene. Nielsen-Man var et umådeligt dejligt og hjælpsomt menneske.

Ved kommunalbestyrelsesvalget i 1981 overtalte Thorvald Nielsen mig til at melde mig ind i Det Radikale Venstre og stille op på deres liste. Jeg følte mest, at jeg bare var fyld, og at der skulle være en kvinde på listen. Min onkel, der var venstremand, var meget utilfreds med min opstilling. Jeg blev ikke valgt.

Jeg meldte mig så ind i Venstre, hvilket Thorvald Nielsen aldrig tilgav mig. Jeg blev senere formand for Flejsborg Venstreforening og var meget aktiv i organisationsarbejdet.

Jeg opstillede til kommunalbestyrelsesvalgene i 1989, 1993 og 1997 uden at blive valgt. Jeg blev valgt i 2001 og blev medlem af Socialudvalget og Færgebestyrelsen.

Det var spændende at komme i Socialudvalget, som jeg havde haft meget med at gøre på grund af min syge datter. Jeg måtte konstatere, at det var svært at komme igennem med noget, for det var forhandlinger - forhandlinger og forhandlinger. Et lykkedes dog for mig, at komme igennem med et forslag om en opgradering af sygehjælper til sundhedsassistenter.

Det var svært med de mange personsager. Der skulle skabes ret og rimelighed og ikke altid at lade hjertet bestemme. Jeg var overrasket over de mange overgreb på børn fra både fædre og mødres side, som vi blev konfronteret med og skulle behandle.

Vi havde et godt samarbejde i Socialudvalget med Jens Chr. Pedersen som en kompetent formand. Vi havde i en periode et problem med et medlem, som næsten altid kom for sent til møderne. Her blev der skåret igennem, så vedkommende måtte hoppe ind i dagsordenen der, hvor vi var kommet til.

Færgebestyrelsen var mere speciel med deltagelse af politikere fra Sundsøre. Den store opgave var køb af en ny færge. Det var spændende at følge byggeriet fra tomt skrog til fuldmonteret færge. Min kvindelige kollega og jeg skulle stå for indvielsen og navngivningen af færgen, der skulle hedde MARY. Da kronprinsessen ikke kunne forestå navngivelsen, blev det kollegaen og mig,

der foretog den. Jeg ville, at færgen skulle være bordeauxrød, men et flertal bestemte, at den skulle være blå.

På grund af kommunalreformen blev perioden forlænget til 5 år. Det 5. år var meget speciel, for vi havde næsten ingen beføjelser. Jeg synes, at vore forhandlere var noget vattede, for vi fik ingenting igennem. Aars kommune styrede det hele. Jeg synes, det havde været bedre at fyre alle chefer og herefter ansætte de bedste, det havde sikkert været billigere end at fyre dem bagefter.

Jeg stillede op til valget til den nye kommune, men blev ikke valgt. Set i bakspejlet tror jeg, det var godt, da det er vanskeligt at have et overblik over så stor en kommune.

Vi havde et godt samarbejde i Farsø kommune, og jeg er glad for at have været med og herved fået indblik i mange ting, som var ukendte for mig.